

A jelen perben és az előzményi ügyben előterjesztett kártérítési követelések ténybeli alapját a felperes eltérően határozta meg, így az elsőfokú bíróság tévesen rendelkezett a keresetlevél ítélt dolog miatti idézés kibocsátása nélkül történő elutasításáról.

Alkalmazott jogszabályok: Pp. 130.§.(1) bekezdés d./ pontja

Győri Ítéltábla Gf.II.20.094/2009/2.szám

A felperesi szövetkezet és a IV.r. alperes között megbízási szerződés jött létre, melynek alapján a IV.r. alperes kötelezettséget vállalt a felperesnél felmerülő számviteli, pénzügyi és adózási feladatok ellátásának irányítására, a szövetkezet éves beszámolója, az adójogszabályokban rögzített bevallások, a szükséges hitelkérelmek és a hatóságok által előírt kötelező jelentések elkészítésére, valamint a pénzügyi, könyvelési és munkaügyi adminisztráció ellenőrzésére. A szerződést a felek 2006. január 2-án megszüntették. 2004. márciusa és 2006. februárja között a IV.r. alperes a felperesi szövetkezet megbízott elnöki tisztségét is betöltötte és az igazgatóságnak is tagja volt.

A felperes 2007-ben a Szombathelyi Városi Bíróság előtt keresetet indított a jelen per IV.r. alperesével szemben 1.560.000,- forint és járulékai megfizetése iránt. Arra hivatkozott, hogy a IV.r. alperes a 2002. január 5-én kelt főkönyvelői megbízási szerződést megszegve a szövetkezet 2005. évre vonatkozó mérlegét nem készítette el. Emiatt a mérleget más könyvelővel kellett elkészíttetni; az ennek ellenértékéért kifizetett 1.560.000,- forintot mint a megbízási szerződés megszegésével okozott kárt a IV.r. alperes köteles megtéríteni.

A Szombathelyi Városi Bíróság a keresetet elutasította, a Vas Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság pedig az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A jogerős határozat indokolása szerint a mérleg elkészítésének elmaradása a jelen per IV.r. alperesének mint megbízottnak nem róható fel, így kártérítési felelősség nem terheli. Kiemelték az eljáró bíróságok, hogy a perben kizárólag azt vizsgálták, hogy a IV.r. alperes a 2002. január 5-én kelt megbízási szerződést megszegte-e, és ebből eredően őt mint megbízottat kártérítési felelősség terheli-e; az, hogy a szövetkezet vezető tisztségviselőjeként okozott-e kárt a felperesnek, nem képezte a per tárgyát.

Ezt követően a felperes ismét keresetet indított – mások mellett – a IV.r. alperes ellen, és többek között újból 1.560.000,- forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni. Kifejtette, hogy a IV.r. alperes megszegte az őt mint a szövetkezet vezető tisztségviselőjét terhelő kötelezettségeket akkor, amikor nem biztosította a 2005. évi mérleg elkészítéséhez szükséges feltételeket a könyvelés irányításával megbízott egyéni vállalkozó (vagyis önmaga) számára, és e körben az őt terhelő ellenőrzési feladatokat sem látta el. Emiatt a mérleget külső vállalkozóval kellett elkészíttetni; az ennek ellenértékéért kifizetett 1.560.000,- forint többletköltséget mint a vezetői kötelezettségei megszegésével okozott kárt a IV.r. alperes köteles megtéríteni.

Az elsőfokú bíróság e kereseti kérelem vonatkozásában a keresetlevelet a Pp. 130.§.(1) bekezdés d./ pontja alapján idézés kibocsátása nélkül elutasította. A határozat indokolása szerint az 1.560.000,- forint kártérítés megfizetése iránti keresetet az előzményi perben már jogerősen elbírálták, így ugyanezen igény a bíróság előtt ismételten már nem érvényesíthető.

E végzés ellen a felperes élt fellebbezéssel, és tartalmilag annak megváltoztatásával a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának mellőzését kérte. Fellebbezése indokolásában arra hivatkozott, hogy a két perben eltérő jogot kívánt érvényesíteni. A korábbi ügyben ugyanis a IV.r. alperest mint megbízottat a 2002. január 5-én kötött megbízási szerződés megszegésével okozott kár megtérítésére kérte kötelezni, a jelen perben előterjesztett keresete pedig a IV.r. alperes által a szövetkezet vezető tisztségviselőjeként okozott kár megtérítésére irányul.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság tévesen rendelkezett a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításáról.

A Pp. 130.§. (1) bekezdés d./ pontja alapján a bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül akkor utasítja el, ha a felek között ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránt – akár ugyanazon bíróság, akár más bíróság előtt – a per már folyamatban van (128.§.), vagy annak tárgyában már jogerős ítéletet hoztak (229.§.).

A jelenleg hatályos Pp. rendelkezései szerint a kereset tartalmát, terjedelmét a perben érvényesíteni kívánt jogot megalapító, és az igényt érvényesítő fél által a Pp.121.§. (1) bekezdés c./ pontja alapján kötelezően előadandó tények összessége határozza meg.

A konkrét esetben pedig a jelen perben és az előzményi ügyben előterjesztett kártérítési követelések ténybeli alapja csupán részben, mégpedig annyiban volt azonos, hogy kárát a felperes mindkét igény esetében a külső vállalkozó részére kifizetett 1.560.000,- forintban jelölte meg. A károkozó magatartást azonban az egyes igények esetében teljesen eltérően határozta meg, az előzményi perben ugyanis a kártérítési követelését a főkönyvelői megbízási szerződés megszegésére alapította, a jelen ügyben viszont a IV.r. alperest mint a szövetkezet megbízott elnökét és igazgatósági tagját (vagyis vezető tisztségviselőjét) terhelő kötelezettségek megszegésére hivatkozott. Ez pedig azt jelenti, hogy a jelen eljárásban a felperes a korábitól eltérő, új kárigényt kívánt érvényesíteni.

E kárigényt a korábbi perben, amint az az ott keletkezett határozatok indokolásából egyértelműen megállapítható, nem bírálták el. Így az elsőfokú bíróság tévesen rendelkezett a keresetlevélnek a Pp. 130.§.(1) bekezdés d./ pontjára hivatkozással idézés kibocsátása nélkül történő elutasításáról.

Ezért az ítéltábla az elsőfokú végzést a Pp.253.§.(2) bekezdése alapján megváltoztatta.